

Verdal kommune
Postboks 24
7651 VERDAL
v/Sten Solum

Saksbehandler, innvalgstelefon
Stine Krogfjord, 74 16 81 95

Skadefellingstillatelse på én (1) bjørn i deler av Verdal kommune - 110722

Verdal kommune v/Sten Solum fikk mandag 11. juli 2022 kl. 19:40 skadefellingstillatelse på én (1) bjørn etter muntlig søknad om skadefelling samme dag. Verdal kommune oversendte en skriftlig søknad tirsdag 12. juli 2022. Tillatelsen gjelder deler av Verdal kommune, og er gyldig til mandag 18. juli 2022 kl. 12:00, eller til det eventuelt er felt bjørn. Dette er et skriftlig svar på både den muntlige og den skriftlige søknaden. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Bakgrunnen for søknaden var funn av fire ferske kadaver av sau/lam påvist drept av bjørn. Det er tidligere denne beitesesongen påvist åtte skader på sau/lam forvoldt av bjørn i samme område. Statsforvalteren mistenker ikke forekomst av binne i dette området. En pågående skadesituasjon med dokumenterte kadaverfunn, et stort skadepotensiale og at området ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn og at beitedyr skal ha prioritet, legges til grunn for beslutningen.

Søknad

Vi viser til muntlig søknad kl. 18:00 og dialog mellom Verdal kommune v/Sten Solum og Statsforvalteren i Trøndelag mandag 11. juli 2022, samt skriftlig søknad fra Verdal kommune den 12. juli 2022. Bakgrunnen for søknaden er funn av tre sau og ett lam nylig tatt av bjørn ved Helgåsen og Skjækermoen i Helgådalen i Verdal kommune, samt fem sau og tre lam funnet og påvist drept av bjørn tidligere denne beitesesongen i samme område. Ekstra tilsyn ble igangsatt på grunn av ferske bjørnespor funnet 10. juli. Kadavrene ble funnet den 11. juli og skadedato ble satt til 9. – 11. juli, med stor sannsynlighet for at de var tatt natt til 11. juli. Fellingsområdets avgrensning ble diskutert med Statsforvalteren over telefon og epost.

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9.

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 heter det blant annet:

«Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark
- b) Skadenes omfang og utvikling
- c) Potensialet for fremtidige skader
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»

Betingende fellingstillatelser

Miljødirektoratet fattet vedtak om kvote for betinget skadefelling på bjørn i brev av 31. mai 2022, etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein i enkelte rovviltregioner. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, er Statsforvalterne i region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) tildelt en kvote for betinget skadefelling på totalt to brunbjørner, gyldig fra 1. juni 2022.

Miljødirektoratets vedtak av 31. mai 2022 ble påklaget. Endelig vedtak ble fattet ved klageavgjørelse av Klima- og miljødepartementet (KLD) i brev av 8. juli 2022. I forbindelse med klageavgjørelsen fra KLD ble kvoten i region 6 økt med én bjørn, og terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptre i beiteprioritert område ble senket fra høy til midlere. Hjemmel for å kunne gi skadefellingstillatelse på binner med unger og hennes unger ligger fortsatt hos Miljødirektoratet. Det er så langt i år felt én (1) bjørn av betinget skadefellingskvote for bjørn, slik at resterende kvote i region 6 nå er på to (2) bjørner.

Politiske og forvaltningsmessige føringer

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble etter behandling av rovviltforliket (Representantforslag 163 S (2010-2011) satt til 13 årlige ynglinger, jf. rovviltforskriften § 3. Bestandsmålet for region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) er satt til 3 årlige ynglinger av bjørn. Følgende fremgår av rovviltforliket;

«Norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. (...)

Dyr på utmarksbeite har mange positive kvaliteter, og det er viktig å sikre levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt. Forlikspartene viser til den todelte målsetningen etter rovviltforliket fra 2004, og at utfordringen ligger i å ivareta begge deler uten at konflikten mellom dem blir større enn nødvendig. (...)

2.2.19 Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. (...) I prioriterte rovviltområder skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet (...)

Det er utarbeidet en forvaltningsplan for rovvilt i region 6 – Møre og Romsdal og Trøndelag. Gjeldende plan ble vedtatt av Rovviltnemnda 22. mars 2018. Forvaltningsplanen definerer hvilke deler av regionen forvaltningsmålet skal søkes oppnådd. Av forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 er følgende område definert som forvaltningsområde for bjørn: «Trøndelag: Avgrenset av Nordlandsgrensen i nord, riksgrensen mot Sverige i øst, E6 i vest og Jørstadelva, Imsa og vassdraget (Grønningen, Skjelbreid, Holden) sørøstover til riksgrensen i sør. Fra det punktet Imsa krysser veien innover til Grønningen følger grensen veien. Grensen går på østsiden av vassdraget». Skadene forvoldt av bjørn og det omsøkte fellingsområdet ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn, jf. forvaltningsplanen for store rovdyr i region 6 Midt-Norge.

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1): *«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur».*

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte DNA-prøvene gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelinga mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 2125 (2022) ble det mest sannsynlig født 8,1 bjørnekull i Norge i 2021. Rapporten forteller at antall estimerte ynglinger i region 6 har blitt redusert fra 2,9 i 2020 til 1,6 i 2021.

Bestandsrapportene fra perioden 2017-2021 tyder på at bjørnebestanden i region 6 er redusert siste to år, mens antallet individer var relativt stabilt i årene 2016-2019. Bestandsmålet er ikke nådd. Det ble registrert 25 individer av bjørn i regionen i 2021, 16 hanndyr og 9 binner. Dette er 4 dyr færre enn i 2020. Binneandelen har gått fra 59 % i 2020 til 36 % i 2021. Binneandelen var før dette svakt avtagende siden toppen i 2015 (2019: 35 %, 2018: 37 %, 2017: 39 %, 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Det er i rovviltforliket fastsatt et måltall om minst 40 % binneandel. Dette målet ble altså ikke nådd for 2021. På bakgrunn av disse opplysningene anser Statsforvalteren i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldloven § 8 er tilstrekkelig ivaretatt og at føre-var-prinsippet jf. § 9 derfor kan tillegges mindre vekt i denne saken.

Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2022 er det så langt registrert avgang av én hannbjørn, én binne og to unger i region 6. Miljødirektoratet vurderer i kvotebrev av 31. mai 2022 at betinget skadefellingskvote på to dyr i region 6 ikke vil være til skade for bestandens overlevelse. Dette vedtaket ble påklaget og KLD utvidet kvoten med ett dyr. KLD vurderer at denne

økningen ikke vil true bjørnebestandens overlevelse, men vil kunne gi en negativ utvikling på mulighetene for å oppnå bestandsmålet for bjørn i region 6 og nasjonalt. I samme vedtak senket KLD terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptrer i beiteprioritert område fra høy til midlere, men presiserer at det skal være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling på binner.

Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. Vedtaket gjelder iverksetting av skadefellingstillatelse på en bjørn i deler av Verdal kommune, og Statsforvalteren anser ikke § 11 som relevant i denne saken. For å unngå skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike metoder, teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. Vedtaket gjelder tillatelse til skadefelling av en bjørn, og Statsforvalteren anser derfor at § 12 ikke har særlig relevans i denne saken.

Statsforvalterens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

I Skjækerfjella beitelag slippes om lag 3200 sau/lam på beite, ifølge [NIBIO Kilden](#). Hele beitelaget inngår i omsøkt fellingsområde. I Juldal Kverndal beitelag slippes om lag 3300 sau og lam på beite, deler av dette beitelagets grenser inngår i fellingsområdet. Hele eller deler av området det søkes om skadefellingstillatelse i er en del av Skæhkere sijte (Skjækerfjell reinbeitedistrikt) og Gasken-Laante sijte (Færen rbd.), og benyttes hele eller store deler av året. Statsforvalteren anser derfor området som et viktig beiteområde for sau og tamrein.

b) Skadenes omfang og utvikling

Ved tidspunkt for søknad var det av Statens naturoppsyn (SNO) påvist bjørn som skadevolder på én sau, med antatt skadedato 9. – 11. juli, av SNO vurdert som mest sannsynlig natt til 11. juli. Ikke lenge etterpå ble det i samme område funnet et lam, dette også påvist drept av bjørn og med samme skadedato. Samtidig ble det funnet ytterligere to sau. Også disse er påvist drept av bjørn. Til sammen er det undersøkt og funnet fire ferske kadaver av sau hvor bjørn er påvist skadevolder. Alle skadene ligger mellom Helgåsfjellet og elva Helgåa/Fv. 6900. Det er observert ferske bjørnespor i skadeområdet den 10. juli 2022.

Det er påvist skader til bjørn i omsøkt skadefellingsområde også tidligere denne beitesesongen. Fem kadaver av sau og tre kadaver av lam er påvist drept av bjørn, med antatt skadedato i tidsrommet 14. – 25. juni. I samme område er det også funnet seks sau og to lam med skadevolder 'ukjent', vurdering 'usikker' og to sau påvist med dødsårsak 'ikke rovvilt'. Skadeomfanget påvist til bjørn var ved søknadstidspunkt moderat, med totalt 12 påviste skader på sau/lam.

c) *Potensiale for fremtidige skader*

Det er i området Helgådalen/Skjækerdalen påvist (dokumentert eller antatt sikker) 44 skader på sau/lam forvoldt av bjørn i perioden 2017-2020. Det ble i 2021 påvist én skade på lam forvoldt av bjørn i dette området. Årets skader foreligger midt i beitesesongen. De påviste skadene i områder med et stort antall sau på beite tilsier, sammen med områdets tapshistorikk til bjørn og at området også er beiteområder for tamrein, at det her er et stort potensiale for fremtidige skader.

d) *Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak*

Skadesituasjonen er akutt pågående, og forekommer midt i beitesesongen. Statsforvalteren anser at forebyggende tiltak som skiller rovdyr og beitedyr (for eksempel tidlig nedsanking) er utfordrende å gjennomføre på nåværende tidspunkt. Skjækerfjella beitelag har i flere runder i forkant av skadefellingstillatelsen fått tildelt midler til ekstraordinært, kortvarig, intensivt tilsyn med kadaverhund.

Ytterligere vurderinger

Roviltforlikets punkt 2.2.19 sier at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av rovviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at rovvilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne regne med at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. Det regionale bestandsmålet for bjørn ble ikke nådd for 2021 i region 6, og det ble heller ikke nådd på nasjonalt nivå.

Området hvor skadene er påvist ligger utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal i utgangspunktet være lavere i disse områdene. Statsforvalteren vurderer skadeomfanget som moderat, og at skadepotensialet i dette og tilgrensende områder utover beitesesongen er stort. Området ligger langt unna forvaltningsområdet for bjørn. Ifølge SNO er de fire kadavrene som ble funnet 11. juli drept i tidsrommet 9. – 11. juli, og mest sannsynlig natt til 11. juli 2022. Dette kan indikere at skadevolder fremdeles er i området, og at muligheten til et effektivt fellingsforsøk er til stede.

I Miljødirektoratets vedtak om betinget skadefellingskvote av 31. mai 2022 ble kvoten satt til to (2) bjørn og det ble fastsatt vilkår om at de tiltak som er mulige for å unngå å felle binne skal være iverksatt. Dette vedtaket ble påklaget og i vedtak av 8. juli 2022 økte KLD kvoten med ytterligere ett dyr, samtidig med at terskelen for når Statsforvalteren kan gi tillatelse til skadefelling av binner som opptrer i beiteprioritert område senkes fra høy til midlere. Det er ingen bjørner som er kjent fra DNA-treff i skadeområdet på nåværende tidspunkt, og det er ikke registrert binner i området de senere år. På grunn av brunbjørnens utvandringmønster har det vist seg at det stort sett er hannbjørner som forvolder skader utenfor forvaltningsområdet. Med grunnlag i dette vurderer Statsforvalteren at sannsynligheten for at en binne felles ved en eventuell skadefelling er relativt lav. Statsforvalteren anser derfor at skadefellingstillatelse kan gis med grunnlag i den kunnskap som foreligger for området.

Statsforvalterens konklusjon

En skadefellingstillatelse har til hensikt å stanse en større skadeutvikling. I det aktuelle området er det på nåværende tidspunkt påvist 12 skader på sau/lam forvoldt av bjørn, hvorav fire skader er ferske. Ifølge SNO er disse kadavrene drept i tidsrommet 9. – 11. juli, og mest sannsynlig natt til 11. juli 2022. Dette kan indikere at skadevolder fremdeles er i området, og at muligheten til et effektivt

fellingsforsøk er til stede. Området hvor kadaverfunnene er gjort ligger i sin helhet utenfor det området som rovviltnemnda i region 6 har vedtatt skal være forvaltningsområdet for bjørn. Avstanden til forvaltningsområdet for bjørn er relativt stor, slik at Statsforvalteren vurderer det som mindre sannsynlig at det forekommende individet i hovedsak benytter områder innenfor forvaltningsområdet.

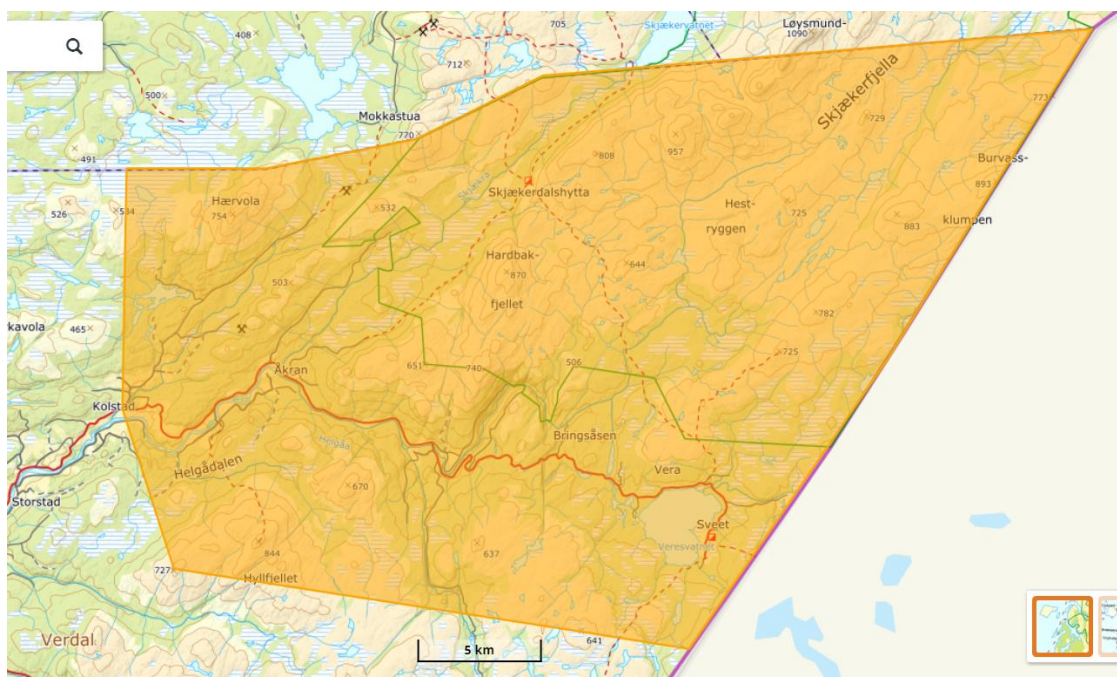
I henhold til rovviltforliket av 2011, den geografiske differensieringen i rovviltnemndas forvaltningsplan for region 6, skadeomfanget ved søknadstidspunktet, skadenes posisjon i forhold til forvaltningsområdet og potensialet for fremtidig skade, anser Statsforvalteren det som riktig å iverksette skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Verdal kommune. Det vurderes som lite aktuelt å iverksette forebyggende tiltak som nedsanking på nåværende tidspunkt.

Statsforvalterens vedtak

Med hjemmel i lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9 gis Verdal kommune skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Verdal kommune

Følgende forutsetninger er knyttet til fellingstillatelsen:

1. Fellingstillatelsen gjelder fra mandag 11. juli 2022 kl. 19:40 til mandag 18. juli 2022 kl. 12:00, eller frem til bjørn er felt. Behovet for en eventuell forlengelse vil bli vurdert av Statsforvalteren i samråd med kommunen ved tillatelsens utløp.
2. Skadefellingstillatelsen gjelder i deler av Verdal kommune avgrenset slik: i vest fra Heggjavola i rett linje mot Kolstad ved fylkesvei 757 og derifra rett linje nordover mot kommunegrensa mot Steinkjer, i nord langs kommunegrensa og inn til riksgrensa, i øst langs riksgrensa og i sør langs en tenkt, rett linje fra riksgrensa, gjennom Juldalshøgda og tilbake til Heggjavola igjen (se kart). Fellingforsøket må rettes mot områdene hvor de siste skadene er påvist.

Figur 1: Fellingsområdet er markert i oransje.

3. Binne med unger og dens unger er unntatt fra fellingstillatelsen. Dersom det observeres binne med unger i området hvor fellingsforsøket pågår, skal Statsforvalterens vakttelefon underrettes umiddelbart (**rovviltelefon 930 60 221**).
4. Skadefellingstillatelsen gis til Verdal kommune og kommunen er ansvarlig for rapportering og innsending av søknad om godtgjøring. Kommunen må oppnevne fellingsleder, som har ansvaret for å koordinere fellingsforsøket og å ha løpende dialog med kommunen og Statsforvalteren om informasjon som ansees som relevant for fellingsforsøket. Alle som deltar på fellingslaget, skal gjøres kjent med dette brevets innhold. Vi viser også til Miljødirektoratets skadefellingsveileder, og ber om at alle i fellingslaget gjøres kjent med denne veilederen. Sammensetningen av fellingslaget skal meddeles Statsforvalteren i Trøndelag før fellingsforsøket iverksettes.
5. Deltakere i kommunale/interkommunale fellingslag skal få kompensasjon for gjennomføring av skadefellingsforsøket, jf. rovviltforskriften § 9a. Kommunen/fellingsleder må sørge for at deltakere i fellingslaget fører timelister, kjørebok og dokumenterer eventuelle andre utgifter som ønskes refundert. Deltakerne må ha løst lisens for bjørn for å være berettiget kompensasjon. Statsforvalteren legger til grunn at fellingsforsøket gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte. Søknaden om godtgjøring sendes inn til Statsforvalteren via Miljødirektoratets elektroniske søknadssenter <https://soknadscenter.miljodirektoratet.no/> umiddelbart etter endt fellingsforsøk, og senest innen **18. august 2022**.
6. Budsjettramme for fellingsforsøket settes til inntil kr 72 000,-. Eventuelle påløpte kostnader kommer i tillegg, oppad begrenset til kr 30 000,- per fellingsforsøk (jf. rovviltforskriften § 9 tredje ledd). Dekking av feriepenger og arbeidsgiveravgift kommer også i tillegg, jf. opplysninger i brev om betinget skadefelling fra Miljødirektoratet 31. mai d.å.
7. Fellingsleder bes om å utarbeide en fellingslogg som rapporteres via Miljøvedtaksregistret etter fellingstillatelsens utløp. Fellingsloggen skal inneholde oversikt over ressursbruk (antall timer/personer), i tillegg til en kort beskrivelse av hvordan fellingsforsøket ble gjennomført. Det skal rapporteres via Miljøvedtaksregistret www.miljovedtak.no. Søk opp aktuell skadefellingstillatelse og trykk «Rapporter på skadefelling». Sluttrapport skal være levert senes **18. august 2022**.
8. Felling og forsøk på felling i henhold til denne tillatelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.
9. Ved felling av bjørn skal det nyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, og de som deltar i fellingslaget skal ha avlagt skyteprøven for storviltjakt.
10. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal omgående meldes til Statsforvalteren i Trøndelag (**rovviltelefon 930 60 221**). Meldingen skal inneholde opplysninger om tid og sted (UTMkoordinater) for fellingen, og fellingsstedet skal kunne påvises dersom Statsforvalteren, Politiet eller Statens naturoppsyn krever det.

11. Den/de som sårer bjørn under forsøk på felling i henhold til tillatelsen, plikter å gjøre det en kan for å få avlivet bjørnen. Statsforvalteren og nærmeste politimyndighet skal uten opphold underrettes. Statsforvalteren avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling eller jakt skal bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk. Vedkommende plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet.
12. Bjørn som blir felt på denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt bjørn uten nærmere samtykke fra Miljødirektoratet. Dersom det ikke er mistanke om noen uregelmessigheter ved fellingen som kan medføre politietterforskning, er fellingslagets leder ansvarlig for at felt bjørn ivaretas og håndteres etter [instruks for ivaretagelse av døde rovdyr](#). Dersom det i motsatt fall er grunnlag for å påregne behov for etterforskning, skal dyret ikke åpnes og ikke flyttes fra fallstedet. Statsforvalteren og politiet skal da underrettes snarest.
13. Dersom det er ønskelig å bruke løs hund i forbindelse med jakta må kommunen gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven. Kommunen må da samtidig dispensere fra båndtvangsbestemmelsene også i hensyn til tamrein og bufe i hundeloven.
14. Statsforvalteren i Trøndelag kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt / gjort tilgjengelig på www.miljovedtak.no. En eventuell klage rettes til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Marit Lorvik (e.f.)
seksjonsleder
Seksjon forurensning

Stine Krogfjord
rådgiver
Seksjon naturmangfold

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Miljødirektoratet
Statens naturoppsyn

Postboks 5672 Torgarden
Postboks 5672 Torgard

7485 TRONDHEIM
7485 TRONDHEIM